

σοβαρώτεραν τροπὴν, ἢ δὲ κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ κύψῃ τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὸ ἀρχικῶς ὑποβληθὲν ὑπ' αὐτῆς πρόγραμμα ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἡ μὲν Ρωσία ἐνισχύει τὰς ἐν τοῖς δυτικοῖς μεθορίοις φρουράς καὶ τὰς ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, ὅπου οἱ Ἀφγανοὶ ἀπειλητικῶν τρέπονται πολιτείαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς ἀνψυχίας τοὺς ἐν Λονδίῳ, ἡ Ἰταλία ἐξακολουθεῖ ἀνψυχοῦσα ἐπὶ τῷ παναριστικῷ αὐτῆς καὶ προπαγανδευάζεται νὰ ἐορτάσῃ μεγαλοπρεπῶς τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῶν γάμων τοῦ βασιλικῷ αὐτῆς ζεύγους, ἡ Ἑλλάς προαλεῖφεται εἰς νέαν βουλευτικὴν πάλιν, ἀγκυλομένης τῆς βουλῆς εἰς ἑκτακτον σύνοδον πρὸς ἐπιτηθήσιον τῶν κυβερνητικῶν νομοσχεδίων, καὶ ἀγωνίζεται νὰ συνομολογήσῃ τὸ δάνειον, ἡ Σερβία ἔχει τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καθ' ἃς τὸ φιλελεύθερον κόμμα ὑπερισχύει, καὶ τὴν ἄρσιν τοῦ διαζυγίου τῶν πρώην βασιλέων καὶ ἡ Βουλγαρία τὰς ἐκλογάς τῆς μεγάλης Σοβράνις, ἥς τὸ ἔργον δὲν φαίνεται τοσοῦτο εὐχερὲς μετὰ τὴν ἐν τῷ «Ἐπιστήμῳ Μηνύτορι» πατρικῆν νοουθεσίαν περὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τῆς ὀρθοδοξίας περισθωθεῖσων παραδόσεων.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ὁ διδάχος τοῦ Μαυροβουνίου, ἐν Παρισίοις διατρίβων, ἐξέβηκεν ἐν συνδιαλέξει αὐτοῦ, ὅτι κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Τσάρου λεγόμενα αὐτῷ ἡ γαλλορωσικὴ συμμαχία, ἐπὶ τῶν συμφερόντων ἐδραζομένη καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἐγκεχαραγμένη ὄσα, οὐδεμίαν ἀνάγκην γραπτῆς συνθήκης ἔχει.

— Τὸ περὶ κατάπλου μοίρας τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς γαλλικὸν λιμένα ζήτημα ἐξακολουθεῖ προκαλοῦν τὴν γενικὴν προσοχὴν, καίτοι οὐδὲν ἔτι ἄριστικὸν γινώσκεται, παρὰ τὰς περιφρονημένας φήμας, καθ' ἃς ὁ κατάπλους θεωρεῖται βέβαιος καὶ γίνεται κατὰ αὐγούστον ἢ Σεπτέμβριον ναυαρχοῦντος τοῦ διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΤΑΙΝΕ.

Καὶ αὖθις τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν εἰς πένθος βυθίζει ὁ θάνατος, ἀφαρπάσας ἐν τῶν κλειδμάτων αὐτῆς, τὸν γηραιὸν φιλόσοφον, κριτικὸν καὶ ἱστορικὸν Hippolyte-Adolphe Taine, οὗτινος αἱ ποικίλαι καὶ ἐμβριθεῖς ἅμα μελέται καὶ μάλιστα ἐπὶ θεμάτων τῆς αἰσθητικῆς ἐκρίνοντο ὑπὸ πάντων σοφαί. Ὁ Taine ἐγένετο συνεργάτης τῆς Revue des deux Mondes καὶ τῆς Journal des Débats Ἐπιφυλασσόμενοι πλείονα νὰ γράψωμεν ἐν ἐπομένῳ τεύχει, σημειούμεθα ὅτι ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἐγεννήθη τῇ 9/21 ἀπριλίου 1826 ἐν Vouziers.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς 3 μαρτίου (ν. γ.) ἐξελέγησαν οἱ ἐπίτροποι, ὅπως λάθωσι γνῶσιν τοῦ ἀπαγγελησομένου λόγου ὑπὸ τοῦ κ. Lavisse ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὀριθεῖσθαι τῇ 4 μαρτίου,

καὶ τῆς ἀπαντήσεως ἣν ποιήσει αὐτῷ ὁ τεταχμένος πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ νέου ἀθανάτου κ. Gaston Boissier, πρόεδρος. Οἱ ἐπίτροποι εἰσιν οἱ κ. κ. Maxime Du Camp, Legouvé, Alexandre Dumas καὶ ὁ δοξὸς d'Audiffret-Pasquier. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἡ Ἀκαδημία ἐσχολήθη περὶ τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς ἱστογραφίας, ζήτημα ἀπὸ τινος ἀπασχολοῦν μεγάλως τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπιφανοῦς κριτικοῦ φιλόλογου Taine ὁ πολὺς Zola φαίνεται καὶ αἰθὴς προτιθέμενος νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ διὰ τὴν κενωθεῖσαν ἔδραν, ἀλλ' αὕτη μάλλον προτίκει τῷ διαπρεπεῖ κριτικῷ φιλόλογῳ Ferdinand Brunetiere, ἀγνωστον ὅμως ἂν θὰ ὑποβάλῃ οὗτος τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ, διότι πάντες δὲν εἶνε Zola.

— Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ μυθιστοριογράφου τούτου ἀναγράφομεν ὅτι οὗτος ἀποπερατοῖ τὸ νέον αὐτοῦ μυθιστορημα ὁ Docteur Pascal, ὅπερ κλείει τὴν σειρὰν τῶν Rougon-Macquart, ἀρξαμένου ἀπὸ 24 ἐτῶν. Τοῦ συγγραφῆως τοῦ *Debut* ἀναβιβάζεται νῦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἰλδείου τῶν Παρισίων τὸ *Un page d'amour*, μετατραπὲν εἰς ἔργον τοῦ θεάτρου ὑπὸ τοῦ Samson.

— Μετέβη εἰς Ἀθήνας ὁ πολὺς συγγραφεὺς τῆς Κομοπολέως κ. Paul Bourget.

— Ὁ Francois Coppé ἐξέδωκεν ἄρτι τόμον διηγημάτων (Nouvelles) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Longues et Brèves.

— Ἡ Δανικὴ κυβέρνησις προτὶ θεται νὰ πέμψῃ εἰς τὴν Ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου χειρόγραφα ἀποδεικνύοντα, ὡς φαίνεται, ὅτι ὁ Χριστοφόρος Κολόμβος οὐδαμῶς ἐστὶν ὁ πρῶτος Ἑὐρωπαῖος ὅστις ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀποσταλίσονται ἐπὶ αὐστηροῖς ὅροις ἐν οἷς καὶ ὅτι αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖα ἀποζημιώσουσι τὴν Δανίαν δι' ἑκατὸν χιλιάδων γρ. ἐν περιπτώσει ἀπωλείας αὐτῶν.

— Οὗ πρὸ πολλοῦ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιστημονικῶν ἀκαδημιῶν τοῦ Βερολίνου, τῆς Γοτίγγης, τῆς Λειψίας, τοῦ Μονάχου καὶ τῆς Βιέννης συνῆλθον ὅπως παρασκευάσωσιν εἰδὸς τι ἐνώσεως τῶν διαφόρων γερμανικῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιρειῶν πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν ἐν σπουδαῖσι πράγμασι κοινῷ ἐνδιαφέροντος. Συνεζητήθη δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸ ζήτημα τοῦ δυνατοῦ διεικοῦς ἐνώσεως ἐπιστημονικοῦ σκοποῦ.

Ἄρτι ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων τοῦ Βερολίνου ἐρόνη νὰ μεταβιβάτῃ τηλεγράφημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν πρὸς λ' ἴσιν μέτρων ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς συζήτησιν ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, διότι ἔκρινε τὴν συζήτησιν ἀντίθικον. Συζήτησις περὶ ἠθικῆς ἀντίθικος!

— Τῇ 7 δεκεμβρίου παρελθόντος ἐορτάσθη πανηγυρικῶς ἐν Παδοῦῃ ἱστορικὸν γεγονός ἀφορῶν εἰς τὸν Γαλιλαῖον, ἡ τριακοσιετηρὴς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως ταύτης τῆς καθηγεσίας ἐν τῷ μαθήματι τῆς φυσικῆς. Τῇ 7 δεκεμβρίου 1592 ὁ μέγας σοφὸς ἀνελάμβανε τὴν καθηγεσίαν καὶ ἀπ' ἡγελλε τὸ πρῶτον αὐτοῦ μάθημα.

— Ἡ γαλλικὴ ἀποστολή, ἣτις ὄρισται ὅπως παρατηρήσῃ τὴν γενησομένην τῇ 4 ἐπιόντος ἀπριλίου ὀλικὴν — μερικὴν ὅμως ἐν Κωνσταντινουπόλει — ἔκλειψεν τοῦ ἡλίου, ἀ-